

[Ministeren for Grønland.]

to politiske bevægelser i Grønland, siumut og atássut, vil jeg gerne hilse hjertelig velkommen. Jeg ser denne udvikling som noget særdeles positivt, særdeles konstruktivt, for Grønland.

I de to indlæg beskæftigede såvel hr. Steenholdt som hr. Lars Emil Johansen sig med flere både væsentlige og meget aktuelle spørgsmål i Grønland, og jeg skal prøve på at give en besvarelse af nogle af de rejste spørgsmål.

Vedrørende det af hr. Lars Emil Johansen rejste spørgsmål om lovforslag om anmeldelse af ledige stillinger vil jeg gerne sige, at vi stadig væk forhandler herom med Kommissionen i Bruxelles, og det er vores opfattelse, at der stadig er en mulighed for at komme igennem med en fornuftig løsning på dette spørgsmål.

Arbejdslededsproblemet, herunder naturligvis ikke mindst ungdomsarbejdslededsproblemet, i Grønland blev også nævnt, men jeg vil gerne sige, at vi i ministeriet bevidst prøver at føre en politik igennem, som har det sigte at skaffe mest mulig beskæftigelse også for de unge i Grønland. Disse bestræbelser er i særlig grad, synes jeg, kommet til udtryk i forbindelse med bygge- og anlægsvirksomheden, hvor man prøver at inddrage i videst mulig udstrækning lokale håndværksmestre. Herved kunne vi have en mulighed for at sprede beskæftigelsen geografisk og derigennem medvirke til at stimulere beskæftigelsen både i store og i mindre bebyggelser i Grønland.

Jeg er enig i, at man bør udfolde, som det blev sagt, alle bestræbelser for at sikre, at så mange grønlandere som muligt får beskæftigelse i forbindelse med bygge- og anlægsvirksomheden og også i forbindelse med andre aktiviteter i Grønland. Vi har en løbende kontakt med erhvervsuddannelserne herom, og vi vil i øvrigt udnytte alle foreliggende muligheder for at stimulere beskæftigelsen i Grønland i forbindelse med udnyttelsen af naturressourcerne. Om dette så bør ske ad lovgivningens vej, som det blev nævnt fra hr. Lars Emil Johansens side, gennem fastsættelse af en beskæftigelsesprocent for hjemmehørende arbejdskraft, er efter min opfattelse nok et spørgsmål, som fortjener en både nærmere og dybere overvejelse.

I de to indlæg blev fiskerierhvervets særlige problemer også nævnt, og jeg synes, at vi ligeud må konstatere, at vi her står over for en lang, lang række af særdeles komplicerede spørgsmål, som der ikke findes nogen enkel,

let eller umiddelbar løsning på. Men jeg synes, det er værd at understrege, at det grønlandske ønske om udvidelse af fiskeriterritoriet nu er blevet en realitet fra den 1. januar i år med udvidelsen til de 200 sømil. Det år, vi står i nu, er for alle, og ikke alene for Danmark og for Grønland, et overgangså, det er det for EF, det er det også for andre store fiskerinationer som Canada, Sovjetunionen, USA og en lang række andre nationer.

Regeringen har hele tiden arbejdet fast og målbevidst på at opnå de bedste løsninger for det grønlandske fiskerierhverv, og der er også i EF en betydelig og en klar forståelse for de særlige problemer, man har i Grønland. Det er en opfattelse, vi har, og jeg er helt overbevist om, at de repræsentanter for landsrådet, som har deltaget i de løbende forhandlinger i Bruxelles omkring disse spørgsmål, også vil have denne opfattelse.

Vedrørende forhandlingerne mellem de grønlandske fiskeres landsorganisation, KNAPP, KGH og ministeriet vil jeg bare sige, at der er nu opnået en aftale, som sikrer de grønlandske fiskere godt 4 mill. kr. i merindkomst. Man kan naturligvis altid diskutere, hvad der er et tilfredsstillende resultat i sådanne forhandlinger, men der må nu engang tages hensyn til de økonomiske muligheder, inden for hvilke vi skal sikre en lang række aktiviteter i det grønlandske samfund.

Vedrørende forhandlingerne med tjenestemændene i Grønland vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi i den aller-, allernærmeste fremtid indleder forhandlinger med TFU om nye overenskomster. I den aktuelle situation har det i særlig grad været lærerproblemet og dermed hele undervisningssituationen i Grønland, der er blevet trukket frem. Jeg har klart tilkendegivet, at det er min opfattelse, at såvel de aktuelle som de mere langsigtede spørgsmål herom vil kunne lade sig løse ved forhandlinger med lærerne, og jeg håber, at de kommende forhandlinger vil kunne resultere i løsninger til gensidig tilfredshed.

Det kunne nok være fristende at benytte denne lejlighed til at gå nærmere ind på hele det problemkompleks, der her er tale om, men nu, hvor vi står over for nye forhandlinger, finder jeg det rigtigst at undlade dette. Det må være rimeligt, at vi nu prøver på at lade tingene finde deres løsning i forhandlingsværelset omkring forhandlingsbordet.

De to indlæg siger mig, at betingelserne for